

Forslag

til

Lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring.

(Forhøjelse af sygedagpenge, medlemskontingent for bidragydende medlemskab m. v.).

Fremsat den 7. marts 1967 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om den offentlige sygeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 160 af 4. april 1963, som ændret ved lov nr. 188 af 26. maj 1965, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Der kan kun anerkendes én sygekasse inden for hver kommunes område. Socialministeren kan dog fastsætte særlige regler for København og Frederiksberg“.

2. I § 5, stk. 3, 1. pkt., ændres „1/2 år“ til: „3 måneder“.

3. I § 24, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: „Socialministeren kan under ganske særlige forhold fastsætte undtagelser fra bestemmelsen i 2. pkt.“.

4. I § 27, stk. 1, ændres „5 kr.“ til: „15 kr.“, „33 kr.“ til: „50 kr.“ og „13 kr.“ til: „25 kr.“.

5. I § 28, stk. 2, 2. pkt., ændres „4 uger“ til: „3 uger“.

6. I § 31, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.: „Direktøren for sygekassevæsenet kan fastsætte regler, hvorefter der også ved anmeldelse efter den 9. sygedag kan udbetales dagpenge fra og med den 7. sygedag, når ganske særlige omstændigheder taler derfor. Dette kan dog ikke ske, hvis anmeldelsen indgives mere end 8 uger efter sygdommens indtræden.“

Socialmin. 1. kt. j. nr. 16-25-1966

7. § 33, stk. 1, affattes således:

„I enhver sygekasse skal de nydende medlemmers bidrag være fastsat således, at de i forbindelse med kassens øvrige ordinære indtægter og de tilskud, som det offentlige yder efter denne lov, må antages at være tilstrækkelige til fyldestgørelse af kassens forpligtelser samt til dannelse af en reservefond. Reservefonden skal have en sådan størrelse, at den må anses for passende til imødegåelse af uforudsete udgifter, jfr. § 46, stk. 4, og § 47, stk. 1“.

8. I § 33, stk. 5, 1. pkt., ændres „lov om offentlig forsorg § 6 omhandlede alderdomshjem“ til: „lov om omsorg for invalide- og folkepensionister §§ 1 og 2 omhandlede alderdomshjem og plejehjem“. Samtidig udgår „eller på de i samme lovs § 9 omhandlede hjem for kronisk syge“.

9. I § 34, stk. 1, 1. pkt., ændres „24 kr.“ til: „48 kr.“.

10. § 39, stk. 2, ophæves.

11. I § 40, stk. 1, ændres „kapitel XII i lov om invalide- og folkepension“ til: „§ 31 i lov om folkepension“ og i stk. 2 ændres „lov om invalide- og folkepension § 27“ til: „§ 29 i lov om folkepension“.

12. Som § 41 a indsættes:

„§ 41 a. Socialministeren kan bestemme, at personer med bopæl i Grønland under midlertidigt ophold her i landet kan modtage

sygehjælp fra de anerkendte sygekasser i overensstemmelse med de i kapitel III fastsatte regler. Sygekassernes udgifter hertil revideres efter § 37“.

13. I § 51 ændres „33 kr.“ til: „50 kr.“, „26 kr.“ til: „40 kr.“ og „13 kr.“ til: „20 kr.“.

14. I § 52, stk. 2, 2. pkt., ændres „4 uger“ til: „3 uger“.

15. I § 55, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

„Direktøren for sygekassevæsenet kan fastsætte regler, hvorefter der også ved anmeldelse efter den 9. sygedag kan udbetales dagpenge fra og med den 7. sygedag, når ganske særlige omstændigheder taler derfor. Dette kan dog ikke ske, hvis anmeldelsen indgives mere end 8 uger efter sygdommens indtræden“.

16. I § 57, stk. 2, 2. pkt., ændres „3 øre“ til: „4,5 øre“ og „6 øre“ til: „9 øre“.

17. § 57, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. En arbejdsgiver, der beskæftiger én eller flere lønarbejdere, som er omfattet af denne lov, skal indgive indberetning herom til vedkommende centralforening af sygekasser og skal herunder oplyse antallet af arbejdstimer. Socialministeren fastsætter nærmere regler om disse indberetninger“.

18. I § 57, stk. 7, indføjes som 3. og 4. pkt.:

„De beløb, det således er pålagt en arbejdsgiver at udrede, kan inddrives hos ham ved udpantning. Undlader en arbejdsgiver at opfylde sin oplysningspligt efter stk. 4, kan direktøren for sygekassevæsenet som tvangsmiddel fastsætte en daglig eller ugentlig bøde“.

19. I § 58, stk. 1, 1. pkt., ændres „1967-68“ til: „1969-70“.

20. § 65, stk. 3, nr. 1) affattes således:

„1) Foreningen kan kun optage medlemmer, hvis indtægt overstiger grænsen i § 9, stk. 2. Dog kan børn af medlemmer af foreningen uanset indtægt overføres til selvstændigt medlemskab af denne i stedet for indmeldelse som nydende medlem af en sygekasse. Foreningen skal i samarbejde med de anerkendte sygekasser overføre medlemmer, hvis indtægt ifølge den liste, der er nævnt i § 10, stk. 1, ikke længere overstiger grænsen, og som selv ønsker at blive overført til de anerkendte sygekasser, som da skal optage dem som nydende medlemmer uden ventetid. I andre tilfælde kan overførelse til en anerkendt sygekasse som nydende medlem kun ske efter reglerne i § 5, stk. 3“.

§ 2.

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. § 1, nr. 2, 4, 5, 9, 13, 14 og 16 træder dog først i kraft den 1. oktober 1967.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring (Folketingstidende 1959-60, FF sp. 1020, 1374, 5698 og 6179, tillæg A, sp. 1091, tillæg B, sp. 1305 og 1553 og tillæg C, sp. 997) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 160 af 4. april 1963. Loven er senere ændret ved lov nr. 247 af 7. juni 1963 (Om ændret pristalsregulering), ved lov nr. 188 af 26. maj 1965 (Om forhøjelse af dagpenge m.m.) (Folketingstidende 1964-65, FF sp. 2500, 2953, 3563 og 3660, tillæg A, sp. 1263, tillæg B, sp. 263 og tillæg C, sp. 165) og ved lov nr. 435 af 22. december 1966 (Ikrafttræden af bestemmelser for Færøerne). Endvidere er der for folketinget fore-

lagt et forslag til ophævelse af lovens regler om barseldagpenge. Sidstnævnte forslag er en følge af et samtidigt fremsat forslag til lov om børnetilskud og andre familiedydelser, idet dette forslag omfatter de i sygeforsikringsloven indeholdte regler om frivillige barseldagpenge og om barseldagpenge efter lønarbejderdagpengeordningen i sygeforsikringslovens afsnit II. (Folketingstidende 1966-67, FF sp. 28 og 286, tillæg A, sp. 431). Endelig henvises til de ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 skete ændringer af loven (Folketingstidende 1962-63, FF sp. 2953, 3449, 3473, 4181 og 4384, tillæg A, sp. 881, tillæg B, sp. 429 og 507 og tillæg C, sp. 153.)

Nærværende lovforslag indeholder dels en række

forslag, der navnlig tager sigte på en forhøjelse af satserne for dagpenge under sygdom med virkning fra 1. oktober 1967 og en deraf følgende forhøjelse af bidragene fra arbejdere og arbejdsgivere til dagpengefonden (forslagene 4, 5, 13, 14, 16, og 19) og dels en række forslag til ændring af enkeltbestemmelser, baseret på erfaringer fra arbejdet med loven siden dens ikrafttræden (forslagene 2, 3, 6, 7, 9, 10, 12, 15, 17, 18 og 20). Endelig er enkelte forslag af redaktionel karakter (forslagene 1, 8 og 11).

Vedrørende forslagene til forhøjelse af *dagpengesatserne* bemærkes følgende:

Ved sygeforsikringsloven af 10. juni 1960 fastsattes satserne for de i lovens afsnit II omhandlede dagpenge til lønarbejdere med virkning fra 1. april 1961 til 21 kr. for forsørgere, 16 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 8 kr. for ikke-forsørgere under 18 år.

Samtidig fastsattes arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden til henholdsvis 1,5 øre og 3 øre pr. arbejdstime. Disse bidrag skal ifølge lovens § 57, stk. 2, fastsættes således, at de tilsammen skønnes at dække $\frac{5}{6}$ af udgifterne til dagpenge og administration. Den sidste sjettedel dækkes af statskassen.

Ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 blev satserne med virkning fra 1. april 1964 forhøjet til 23 kr. for forsørgere, 18 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 9 kr. for ikke-forsørgere under 18 år, og med virkning fra 1. april 1965 yderligere forhøjet til henholdsvis 26 kr., 20 kr. og 10 kr. Samtidig forhøjedes arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til henholdsvis 2 øre og 4 øre pr. arbejdstime fra 1. april 1964 til 31. marts 1965 og til henholdsvis 2,5 øre og 5 øre pr. arbejdstime for tiden efter 1. april 1965.

Ved lov nr. 188 af 26. maj 1965 blev satserne for dagpenge efter lovens afsnit II med virkning fra 1. april 1966 forhøjet til 33 kr. for forsørgere, 26 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 13 kr. for ikke-forsørgere under 18 år.

Arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag blev samtidig med virkning fra 1. april 1966 forhøjet til henholdsvis 3 øre og 6 øre pr. arbejdstime.

Stigningen i dagpengesatserne fra lovens ikrafttræden den 1. april 1961 til 1. april 1966 svarer til den fra april kvartal 1959 til juli kvartal 1964 konstaterede stigning i den gennemsnitlige timefortjeneste for samtlige arbejdere.

Siden gennemførelsen af loven af 26. maj 1965 er der indtil april kvartal 1966 sket en yderligere stigning i den gennemsnitlige timefortjeneste med 24 pct.

Endvidere er der ved den lige vedtagne lov om

ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. gennemført en betydelig forhøjelse af dagpengesatserne i tilfælde af arbejdsløshed, idet dagpengene herefter kan udgøre indtil 50 kr. daglig i indtil 6 dage om ugen, og således at dette maksimum reguleres efter nærmere angivne regler.

Det foreslås herefter at forhøje dagpengesatserne til 50 kr. for forsørgere, 40 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 20 kr. for ikke-forsørgere under 18 år. Samtidig foreslås det, at arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden — der som nævnt tilnærmelsesvis skal dække i alt $\frac{5}{6}$ af udgiften til dagpenge til lønarbejdere — forhøjes til henholdsvis 4,5 øre og 9 øre pr. time. Ændringerne i satserne foreslås med virkning fra 1. oktober 1967.

Det har endvidere været overvejet at ændre sygeforsikringslovens regler om ventetid (karenstid) for dagpengene kan udbetales, men man har fundet det rettest, at lade dette spørgsmål afvente socialreformkommissionens arbejde.

Det foreslås dog allerede nu at ændre reglen i § 52, stk. 2, hvorefter der, når sygdommen har været i 4 uger, sker efterbetaling for de første 6 dage (ventetiden). Ændringen går ud på, at der fremtidig kun kræves 3 ugers sygdom, før efterbetaling kan ske.

Forslagene har ved flere møder, senest den 1. marts d. å., været forhandlet med Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening.

Landsorganisationen har efter omstændighederne givet sin tilslutning til nærværende forslag, medens Dansk Arbejdsgiverforening ikke har kunnet anbefale lovforslaget.

Vedrørende forslagene til forhøjelse af de *frivillige* dagpenge bemærkes følgende:

De *frivillige* dagpenge tegnes i sygekasserne i medfør af reglerne i sygeforsikringslovens kapitel V. Dagpengenes minimum blev med sygeforsikringslovens vedtagelse fastsat til 5 kr. og har ikke siden været ændret i modsætning til de øvrige satser. Under hensyn hertil findes det nu rigtigt at forhøje også denne sats, der foreslås sat til 15 kr. svarende til mindstebeløbet i den forannævnte lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Dagpengenes maksimum har altid svaret til dagpengene efter lovens afsnit II for forsørgere og udgør for tiden 33 kr. Maksimum for de frivillige dagpenge til husmødre uden selvstændigt erhverv har hidtil svaret til satsen for dagpenge efter lovens afsnit II for ikke-forsørgere under 18 år og udgør for tiden

13 kr. Der stilles imidlertid forslag om en særlig forhøjelse af sidstnævnte meget lave maksimumsbeløb, således at det fremtidig kommer til at svare til halvdelen af den almindelige maksimumsgrænse for de frivillige dagpenge.

Maksimumsbeløbene for frivillige dagpenge foreslås derfor forhøjet til 50 kr., dog 25 kr. for husmødre uden selvstændigt erhverv.

Endvidere foreslås i § 28, stk. 2, gennemført en tilsvarende ændring som i § 52, stk. 2, således at efterbetaling af dagpenge i ventetiden kan ske efter 3 ugers forløb.

De øvrige forslag fremkommer hovedsagelig efter forslag fra De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark og direktoratet for sygekassevæsenet. Af hovedpunkterne skal man fremhæve:

Ventetiden ved overgang fra bidragydende til nydende medlemskab nedsættes fra 6 måneder til 3 måneder (forslag 2).

Der gives socialministeren adgang til under ganske særlige omstændigheder at tillade, at der af kommunerne ydes fribefordring ved indlæggelse på og hjemtransport fra helbredelsesanstalter, specialafdelinger m. v., som ikke henføres under det almindelige kommunale sygehusvæsen, selv om sygekassen ikke udreder betaling i anledning af indlæggelsen (forslag 3).

Reglerne om størrelsen af sygekassernes reservefond ændres således, at det overlades til direktoratet for sygekassevæsenet at påse, at den enkelte sygekasses reservefond har en sådan størrelse, at den er tilstrækkelig til imødegåelse af uforudsete udgifter (forslag 7).

Medlemsbidraget for bidragydende medlemmer forhøjes fra 24 kr. årlig til 48 kr. årlig (forslag 9).

Der gives adgang til, at personer med bopæl i Grønland under midlertidigt ophold her i landet kan modtage sygehjælp fra de anerkendte sygekasser (forslag 12).

Efter sygeforsikringsloven kan dagpenge kun udbetales fra karenstidens ophør, d. v. s. fra 7. sygedag, når anmodning er indgivet senest den 9. sygedag. Det foreslås, at der gives adgang til at se bort fra denne frist, når særlige omstændigheder taler derfor (forslagene 6 og 15).

Reglerne til sikring af arbejdsgivernes indbetaling af bidrag til dagpengefonden og til sikring af arbejdsgivernes opfyldelse af oplysningspligten om de hos ham beskæftigede lønarbejdere skærpes (forslagene 17 og 18).

Lovens regler om indholdet af fortsættelsessygekassernes vedtægt ændres således, at det af loven fremgår, at børn af medlemmer af en fortsættelses-

sygekasse ved det fyldte 16. år kan overføres til selvstændigt medlemskab af fortsættelsessygekassen, uanset at de ikke opfylder lovens sædvanlige krav om, at fortsættelsessygekassen ikke kan optage medlemmer, hvis indtægt ikke er over sygekassegrænsen (forslag 20).

Udgifterne ved forslagene.

Med de foreslåede forhøjelser af satserne skønnes udgifterne til dagpenge efter lovens afsnit II for tiden efter 1. oktober 1967 at komme op på ca. 232 mill. kr. årlig, hvoraf staten skal betale ca. 52 mill. kr. I finansåret 1967-68 vil udgiftsstigningen være ca. 45 mill. kr. Heraf anslås ca. 31 mill. kr. at ville blive dækket af de fra arbejdere og arbejdsgivere indgåede bidrag, således at statens merudgift anslås til ca. 14 mill. kr. i finansåret 1967-68 og i de følgende finansår til godt 23 mill. kr. Til de frivillige dagpenge ydes i medfør af sygeforsikringslovens § 37 et statstilskud på $\frac{1}{4}$ af sygekassernes udgifter til disse ydelser. Statens udgift hertil har hidtil udgjort knap 2 mill. kr. årlig, og merudgiften for statskassen skønnes at blive ca. 3 mill. kr. årlig og heraf i finansåret 1967-68 ca. 2 mill. kr. De øvrige forslag medfører kun ganske små udgifter for statskassen.

I et bilag til lovforslaget er de gældende regler og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Da der ikke længere eksisterer andre landsomfattende sygekasser end Statsbanepersonalets Sygekasse, hvis forhold er ordnet ved særlig lov, er bemyndigelsen til at fastsætte særregler for sådanne kasser overflødig.

Til nr. 2.

Ventetiden på 6 måneder, inden et medlem kan få ret til hjælp fra sygekassen, kan ofte virke meget hårdt f. eks. for medlemmer, der på grund af vanskelige økonomiske forhold er blevet overført til bidragydende medlemskab. Da det endvidere er sygekassernes erfaring, at denne ret strenge bestemmelse ikke behøver at opretholdes i sin fulde udstrækning af præventive grunde, foreslås ventetiden — i overensstemmelse med derom af De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark fremsat forslag — nedsat til 3 måneder, hvorved der fortsat ikke vil være mulighed for spekulation i at lade sig overføre til bidragydende medlemskab.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag nr.

9 om forhøjelse af kontingentet for bidragydende medlemskab. Af praktiske grunde bør disse to forslag ikke træde i kraft før 1. oktober 1967.

Til nr. 3.

Ifølge § 24, stk. 2, 1. pkt., ydes nødvendig befordring til indlæggelse på og hjemtransport fra helbredelsesanstalter, specialafdelinger m. v., som ikke henhører under det almindelige kommunale sygehusvæsen, såfremt anstalten (afdelingen m. v.) af socialministeren efter forhandling med indenrigsministeren er henført under nærværende bestemmelse, for så vidt angår den lidelse, patienten behandles for. Det udtales videre i 2. pkt., at befordring kun ydes i tilfælde, hvor sygekassen helt eller delvis udreder betaling i anledning af indlæggelsen. Denne begrænsning i fribefordringsadgangen blev i sin tid indsat i loven efter forslag af sygeforsikringskommissionen, fordi man ønskede kontrol med, hvilke behandlingsinstitutioner og behandlinger, der kunne ydes fribefordring til, men bestemmelsen har i sin nuværende form i en række tilfælde haft uheldige virkninger. Blandt andet har den medført, at udgifter til befordring til Rigshospitalets poliklinik for børn med allergiske sygdomme ikke har kunnet ydes som fribefordring, idet sygekasserne ikke yder betaling for denne behandling.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes hjemmel for, at socialministeren under ganske særlige forhold kan fastsætte undtagelser fra denne bestemmelse. Ved forslaget bevares princippet om, at reglerne for kommunernes ydelse af fribefordring på dette område er knyttet til sygekassens betalingspligt, men der åbnes mulighed for at gøre undtagelse herfra i tilfælde som det foran nævnte, hvor den nuværende bestemmelse virker uheldigt.

Indenrigsministeriet har meddelt, at ministeriet intet har at indvende imod den foreslåede ændring af § 24, stk. 2.

Til nr. 4 og 5.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6.

Der har ved administrationen af dagpengeordningen for lønarbejdere vist sig behov for, at der indføres adgang til at dispensere fra reglen om, at dagpengene først kan udbetales fra anmodningens dato, når anmodning indgives efter den 9. sygedag, jfr. bemærkningerne til nr. 15. Da der er et lignende behov ved de frivillige dagpenge, og da reglerne for de to ordninger så vidt muligt svarer til hinanden, foreslås en tilsvarende dispensationsadgang indført i § 31.

Til nr. 7.

Ved sygeforsikringslovens gennemførelse blev kravet til sygekassernes reservefonds fra at svare til gennemsnittet af de sidste 3 års udgifter nedsat til at svare til 75 pct. af dette gennemsnitsbeløb, jfr. Folketingstidende 1959-60, tillæg A, sp. 1171.

Imidlertid har de senere års stærke vækst i sygekassernes udgifter bevirket et fald i sygekassernes reservefonds, således at den gennemsnitlige reservefondsprocent for tiden ligger omkring 40.

Da kassernes likviditet stort set har været tilfredsstillende, er direktoratet for sygekassevæsenet meget tilbage for at kræve lovens procentsats overholdt, da dette ville have medført en endnu kraftigere stigning i medlemskontingentet end den, der allerede har fundet sted, jfr. bemærkningerne til forslag nr. 9.

Forslaget om en nedsættelse af lovens krav til reservefondens størrelse er fremsat af De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark, der samtidig har peget på muligheden af, at den i loven angivne procentsats nedsættes til 50 pct. af udgifterne.

Socialministeriet skal imidlertid i overensstemmelse med en indstilling fra direktoratet for sygekassevæsenet foreslå, at bestemmelsen ændres således, at direktøren som led i sin almindelige virksomhed skal påse, at kassernes reservefonds har en størrelse, der findes passende til imødegåelse af uforudsete udgifter. Ved en sådan bestemmelse vil direktoratet være i stand til i større omfang end nu at graduere kravene til størrelsen af kassernes reservefonds, hvilket vil være praktisk, idet man ikke kan se bort fra, at de små kasser, målt i procent, har behov for større reservefonds end store kasser.

Til nr. 8.

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 9.

Reglerne om bidragydende medlemskab er — som det fremgår af bemærkningerne til forslaget til sygeforsikringsloven (Folketingstidende 1959-60, tillæg A, sp. 1142) — begrundet med sygeforsikrings frivillighed, idet det er nødvendigt at modvirke misbrug af denne frivillighed ved, at indmeldelse udsættes til en højere alder, hvor skrøbelighed vil bevirke, at pågældende bliver et dyrere medlem af forsikringen. Bidraget foresloges derfor fastsat i et rimeligt forhold til den merudgift, som udsættelse af overgang til det nydende medlemskab påførte systemet.

Ved gennemførelsen af sygeforsikringsloven blev kontingentet for det bidragydende medlemskab fastsat til mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ af det gennemsnitlige

kontingent for nydende A-medlemmer, jfr. Folketingstidende 1959-60, tillæg A, sp. 1172.

Ifølge § 34, stk. 2, kan socialministeren med tilslutning af folketingets finansudvalg regulere størrelsen af de bidragydende medlemmers bidrag, idet der skal tages hensyn til, at størrelsen står i et rimeligt forhold til størrelsen af de nydende medlemmers bidrag. Sådan regulering er ikke foretaget.

Medens det gennemsnitlige medlemsbidrag i 1961 udgjorde 114 kr., udgjorde det i 1965 171 kr., og efter 1. januar 1967 vil det være steget til over 200 kr. årlig.

Under hensyn hertil samt til den under nr. 2 foreslåede nedsættelse af ventetiden for optagelse, som nydende medlem foreslås det, at kontingentet for bidragydende medlemmer forhøjes fra de nuværende 24 kr. årlig til 48 kr. årlig, således at der skabes et mere rimeligt forhold mellem de to kontingentsatser. Forslaget vil medføre en merindtægt for sygekasserne på ca. 3 mill. kr. årlig.

Den forannævnte adgang i § 34, stk. 2, til regulering af disse bidrag med finansudvalgets samtykke ønskes bibeholdt.

Til nr. 10.

Da den frivillige dagpengeordning ikke har fået det omfang, man regnede med ved gennemførelsen af sygeforsikringsloven, er der ikke opstået noget praktisk behov for en udligningskasse, hvorfor bestemmelsen herom bør udgå.

Til nr. 11.

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 12.

Ved forhandlinger mellem direktoratet for sygekassevæsenet og Grønlandsministeriet er der tilvejebragt en ordning angående sygehjælp m. v. til personer, der har eller har haft fast bopæl henholdsvis her i landet og i Grønland, og som tager varigt eller midlertidigt ophold henholdsvis i Grønland og her i landet.

Den aftalte ordning indebærer bl. a., at personer med fast bopæl i Grønland under midlertidigt ophold her i landet skal have adgang til sygehjælp fra den stedlige sygekasse under visse nærmere angivne betingelser. Efter sygeforsikringsloven er der imidlertid ikke hjemmel til at yde sygekassen sædvanlig refusion af de hermed forbundne udgifter, således som det i øvrigt er tilfældet, når Danmark indgår overenskomst med fremmede stater om ydelse af gensidig sygehjælp, jfr. § 41.

De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark er indstillet på at yde sådan hjælp, men

ønsker, at der gennemføres en ordning, således at der kan ydes statstilskud til denne hjælp i lighed med udgifterne i forbindelse med den nordiske overenskomst om hjælp under midlertidigt ophold.

Ved forslaget gives der personer med bopæl i Grønland samme stilling under midlertidigt ophold her i landet som den, personer fra de øvrige nordiske lande har i medfør af nævnte overenskomst.

Den merudgift, forslaget vil medføre for statskassen i form af statstilskud efter de almindelige regler, har ikke kunnet beregnes, men skønnes at blive ubetydelig.

Spørgsmålet om grønlænderes stilling under midlertidigt ophold på Færøerne må løses i forbindelse med indførelsen af en sygeforsikringslov for Færøerne.

Til nr. 13 og 14.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15.

Siden sygeforsikringslovens gennemførelse har det vist sig, at der er et vist behov for i undtagelsestilfælde at kunne dispensere fra reglen om, at sygedagpenge ikke kan efterbetales fra karenstidens udløb, når anmeldelse er sket efter den 9. sygedag, og sygekasserne har derfor på dette punkt udviklet en forholdsvis snæver dispensationspraksis.

For at skabe en mere ensartet praksis er det nu hensigten at udsende retningslinier for, hvornår dispensation skal kunne gives i særlige tilfælde, f. eks i tilfælde, hvor den syge har været afskåret fra at give eller lade give rettidig anmeldelse, men derimod ikke i tilfælde, hvor forsinkelsen alene skyldes ukendskab til lovens regler. Forslaget tilsigter at skabe lovhjemmel for fastsættelse af sådanne retningslinier.

Til nr. 16.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17 og 18.

De efter sygeforsikringsloven gældende sanktionsmuligheder med hensyn til arbejdsgivernes indbetaling af bidrag til dagpengefonden og oplysningspligt for de hos ham beskæftigede lønarbejdere er følgende:

Ifølge § 57, stk. 4, har en arbejdsgiver, der beskæftiger en eller flere lønarbejdere, pligt til overfor vedkommende centralforening af sygekasser at foretage indberetning herom efter nærmere af socialministeren fastsatte regler.

Ifølge § 57, stk. 6, kan arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag, der opkræves hos arbejdsgiverne af

F. t. l. vedr. den offentlige sygeforsikring. (Forhøjelse af sygedagpenge m. v.).

vedkommende centralforening efter nærmere af socialministeren fastsatte regler, i mangel af rettidig indbetaling inddrives ved udpantning hos arbejdsgiveren.

Hvis en arbejdsgiver undlader at opfylde oplysningspligten eller rettidigt at indbetale bidrag, straffes han ifølge § 57, stk. 7, med bøder. Endvidere kan direktøren for sygekassevæsenet pålægge ham at udrede dagpenge, der udbetales en arbejder, som er eller har været beskæftiget hos ham.

Fra direktoratet for sygekassevæsenet og De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark har socialministeriet modtaget underretning om, at disse sanktionsmuligheder ikke er tilstrækkelige i forhold til arbejdsgivere, der ikke overholder lovens regler om indbetaling af bidrag og oplysningspligt.

Hvad således angår den i § 57, stk. 7, omhandlede adgang til bødestraf, har denne været søgt anvendt, uden at dette dog har medført, at foreliggende betydelige restancer blev betalt.

Den i § 57, stk. 6, indeholdte adgang til, at bidragsrestancer kan inddrives ved udpantning, har vist sig mindre anvendelig i praksis, idet fogedforretninger ikke kan fremmes i tilfælde, hvor grundlaget for udpantningen ikke er tilstrækkelig klart, fordi centralforeningerne i reglen vil være uden tilstrækkelige oplysninger om antallet af arbejdstimer, som vedkommende forsømmelige arbejdsgiver skal betale bidrag af. Socialministeriet har forhandlet med justitsministeriet om, hvorvidt det kan pålægges politiet at tilvejebringe de fornødne oplysninger til gennemførelsen af udpantning hos en arbejdsgiver. Justitsministeriet har imidlertid oplyst, at politiets opgaver er begrænset til at søge arbejdsgiveren pålagt straf (bøde) i tilfælde, hvor oplysningspligten ikke er opfyldt. Sådanne sager vil normalt på grund af arbejdsgiverens erkendelse kunne afgøres udenretsligt ved bødeforelæg, og der er ikke grundlag for at pålægge politiet at indbringe sagen for retten alene med henblik på pålæggelse af tvangsbøder i medfør af retsplejelovens § 997, stk. 3, til fremtvingelse af forpligtelsens opfyldelse.

Justitsministeriet har derfor udtalt, at såfremt det anses for hensigtsmæssigt, at der hjemles tvangsmidler til fremtvingelse af oplysninger, bør der i sygeforsikringsloven tilvejebringes hjemmel for administrativt at pålægge tvangsbøder.

Det foreslås herefter (forslag 18), at der i § 57, stk. 7, tilvejebringes hjemmel i sygeforsikringsloven til, at direktøren for sygekassevæsenet kan pålægge tvangsbøder til gennemførelse af arbejdsgiverens pligt med hensyn til antallet af arbejdstimer. Efter de almindelige regler i sygeforsikringsloven vil direktoratets anvendelse af dette tvangsmiddel

kunne indbringes for socialministeriet. Det er hensigten at socialministeriet fastsætter de nærmere regler for størrelsen af den bøde, der kan idømmes arbejdsgiverne. Det anses for mindre hensigtsmæssigt, at bødestørrelsen eller dens maksimum angives direkte i loven, da der eventuelt kan være grund til at ændre satsen ud fra erfaringerne ved dens anvendelse i praksis.

Da der ikke i den gældende sygeforsikringslov er nogen bestemmelse om arbejdsgivernes forpligtelse til at oplyse antallet af arbejdstimer, idet denne forpligtelse i øjeblikket alene fremgår af socialministeriets bekendtgørelse af 11. august 1966, findes det rigtigst, at denne forpligtelse fremtidig fremgår direkte af loven. Det foreslås derfor, at der i § 57, stk. 4, der indeholder reglerne om arbejdsgivernes indberetningspligt, tilføjes en bestemmelse om, at arbejdsgiverne har pligt til at oplyse antallet af arbejdstimer (forslag 17).

Den nævnte sanktion, fastsættelse af tvangsbøder, er først og fremmest tænkt anvendt overfor arbejdsgivere, som igennem længere tid ikke har opfyldt deres pligt til at indbetale bidrag til dagpengefonden og heller ikke har reageret på henvendelser fra dagpengekontoret om at give oplysning om omfanget af bidragspligten.

Hervedover foreslås det (forslag 18), at der indføres en bestemmelse om adgang til udpantning hos arbejdsgiveren af de beløb, som direktoratet for sygekassevæsenet har pålagt ham at udrede i dagpenge til en arbejder, der er eller har været beskæftiget hos ham, og for hvem han ikke har betalt bidrag til forsikringen, jfr. § 57, stk. 7.

Gennem en sådan bestemmelse vil den eksisterende adgang til at give disse pålæg blive væsentlig mere anvendelig og virke som et nyttigt supplement til de øvrige sanktioner.

Forslaget svarer i øvrigt til den allerede eksisterende udpantningsadgang, der findes i ulykkesforsikringslovens § 19 for den situation, at en arbejdsgiver har forsømt at opfylde sin forsikringspligt efter ulykkesforsikringsloven.

Til nr. 19.

Ifølge lovens § 58, stk. 1, således som denne er ændret ved den ovennævnte lov nr. 188 af 26. maj 1965, påhviler det socialministeren i folketingsåret 1967-68 og derefter hvert 3. år at optage spørgsmålet om størrelsen af arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag pr. arbejdstime til undersøgelse med henblik på, om udgifterne fordeles mellem disse og statskassen i overensstemmelse med § 57, stk. 2, og eventuelt på baggrund af denne undersøgelse at fremsætte forslag til ændring af bidragssatserne. Til de samme

tidspunkter påhviler det ifølge § 58, stk. 2, ministeren at fremsætte forslag om ændring af dagpengesatserne, såfremt de statistiske oplysninger giver baggrund herfor.

Da bidragssatser og dagpengesatser foreslås revideret ved nærværende lovforslag, foreslås de omhandlede undersøgelser næste gang iværksat i folketingsåret 1969-70.

Til nr. 20.

Ifølge sygeforsikringslovens § 65, stk. 3, skal en fortsættelsessygekasses vedtægt bl. a. indeholde bestemmelse om, at den ikke kan optage medlemmer, hvis indtægt ikke er over den i § 9, stk. 2, omhandlede grænse (indtægtsgrænsen for medlemsgruppe A).

Mellem De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark og De samvirkende statskontrollerede fortsættelsessygekasser i Danmark er der med virkning fra 1. oktober 1966 indgået aftale om, at børn af medlemmer af en fortsættelsessygekasse, som hidtil har været sygeforsikret gennem deres for-

ældres medlemskab, ved deres fyldte 16. år vil kunne overføres til selvstændigt medlemskab af den pågældende fortsættelsessygekasse, uanset deres indtægt.

Personer, der har valgt at fortsætte medlemskabet i en fortsættelsessygekasse, uanset at deres indtægt ligger under indtægtsgrænsen, vil senere kunne begære sig overført til nydende A-medlemskab i en sygekasse, såfremt deres indtægt stadig ligger under den gældende indtægtsgrænse. I den med overførslen foreskrevne ventetid bevarer de deres medlemsrettigheder overfor fortsættelsessygekassen. Om spørgsmålet henvises i øvrigt til spørgsmål til socialministeren i Folketingstidende 1961-62, FF sp. 5656, Folketingstidende 1964-65, FF sp., 1789 og Folketingstidende 1965-66, FF sp. 5989.

Socialministeriet har tiltrådt denne aftale, og ændringsforslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel for, at lovens krav til fortsættelsessygekassernes vedtægter bringes i overensstemmelse med aftalens indhold. De øvrige ændringer i bestemmelsen er redaktionelle.

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte den i lovforslaget nævnte bestemmelse i den nugældende formulering, medens den foreslåede ændring opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 2. — — —

Stk. 3. Der kan kun anerkendes én sygekasse inden for hver kommunes område, idet dog bortses fra de ved lovens ikrafttræden bestående landsomfattende sygekasser. Socialministeren er bemyndiget til at fastsætte særregler for disse landskasser og for København og Frederiksberg.

§ 5. — — —

Stk. 3. Den, der overgår fra det i § 6 omhandlede bidragydende medlemskab til nydende medlemskab, har ikke ret til hjælp fra sygekassen, før der er forløbet et tidsrum af $\frac{1}{2}$ år efter, at overgang som nydende medlem har fundet sted. Retten til den i § 17 omhandlede fødselshjælp indtræder først 10 måneder efter, at overgang har fundet sted.

§ 24. — — —

Stk. 2. Den i stk. 1, 1. punktum, omhandlede hjælp ydes endvidere til nødvendig befordring til indlæggelse på og hjemtransport fra helbredelsesanstalter, specialafdelinger m. v., som ikke henhører under det almindelige kommunale sygehusvæsen, såfremt anstalten (afdelingen m. v.) af socialministeren efter forhandling med indenrigsministeren er henført under nærværende bestemmelse, for så vidt angår den lidelse, patienten behandles for. Befordring ydes kun i tilfælde, hvor sygekassen helt eller delvis udreder betaling i anledning af indlæggelsen.

§ 27. Dagpengehjælpen udgør mindst 5 kr. og højst 33 kr. Ingen kan dog sikre sig ret til større hjælp end et beløb svarende til $\frac{4}{5}$ af hans sædvanlige arbejdsindtægt. For husmødre uden selvstændig erhverv kan dagpengehjælpen ikke overstige 13 kr.

Forslaget.

1. § 2, *stk. 3*, affattes således:

„*Stk. 3.* Der kan kun anerkendes én sygekasse inden for hver kommunes område. Socialministeren kan dog fastsætte særlige regler for København og Frederiksberg“.

2. I § 5, *stk. 3*, 1. pkt., ændres „ $\frac{1}{2}$ år“ til: „3 måneder“.

3. I § 24, *stk. 2*, indsættes som 3. pkt.: „Socialministeren kan under ganske særlige forhold fastsætte undtagelser fra bestemmelsen i 2. pkt.“.

4. I § 27, *stk. 1*, ændres „5 kr.“ til: „15 kr.“, „33 kr.“ til: „50 kr.“ og „13 kr.“ til: „25 kr.“.

*Gældende formulering.***§ 28. — — —**

Stk. 2. Dagpenge udbetales ikke for de første 6 udbetalingsdage, d. v. s. den første uge (ventetid) af hver sygeperiode, jfr. til-lige § 31, stk. 1. For så vidt den af syg-dommen forvoldte arbejdsudygtighed har en varighed af mere end 4 uger, efterbetales dog dagpenge for ventetiden, jfr. herved § 29, stk. 3.

§ 31. Hvis anmodning om dagpenge indgives til sygekassen senest på den 9. sygedag, udbetales dagpenge fra og med den 7. syge-dag, jfr. dog § 28, stk. 2. 2. punktum. Hvis anmodning indgives senere, udbetales dag-penge fra og med anmodningens dato.

§ 33. I enhver sygekasse skal de nydende medlemmers bidrag være fastsat således, at de i forbindelse med kassens øvrige ordi-nære indtægter og de ved denne lov på-budte tilskud fra det offentlige efter de for-hånden værende erfaringer må antages at være tilstrækkelige til fyldestgørelse af kas-sens forpligtelser samt til dannelse af en reservefond, der normalt skal svare til 75 pct. af gennemsnittet af de af sygekassen i de sidste 3 regnskabsår afholdte udgifter i henhold til nærværende afsnit — bortset fra udgiften til begravelsesforsikringen — uden fradrag af det kassen for disse år ydede tilskud fra det offentlige.

§ 33. — — —

Stk. 5. Nydende medlemmer, der som folke-, invalide- eller enkepensionister er anbragt på de i lov om offentlig forsorg § 6 omhandlede alderdomshjem, til hvilke der er knyttet en sygeafdeling eller sygestue, be-regnet for hjemmets beboere, eller på de i samme lovs § 9 omhandlede plejehjem for kronisk syge, er fritaget for at betale med-lemmsbidrag, såfremt der på nævnte hjem er sikret dem almindelig sygehjælp i et sådant omfang, at nydende medlemskab efter kommunalbestyrelsens skøn er overflødig. Efter nærmere af socialministeren fastsatte

Forslaget.

5. I § 28, stk. 2, 2. pkt., ændres „4 uger“ til: „3 uger“.

6. I § 31, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:
„Direktøren for sygekassevæsenet kan fastsætte regler, hvorefter der også ved anmeldelse efter den 9. sygedag kan ud-betales dagpenge fra og med den 7. sygedag, når ganske særlige omstændigheder taler derfor. Dette kan dog ikke ske, hvis an-meldelsen indgives mere end 8 uger efter sygdommens indtræden.“

7. § 33, stk. 1, affattes således:

„I enhver sygekasse skal de nydende medlemmers bidrag være fastsat således, at de i forbindelse med kassens øvrige ordi-nære indtægter og de tilskud, som det offent-lige yder efter denne lov, må antages at være tilstrækkelige til fyldestgørelse af kassens forpligtelser samt til dannelse af en reserve-fond. Reservefonden skal have en sådan størrelse, at den må anses for passende til imødegåelse af uforudsete udgifter, jfr. § 46, stk. 4, og § 47, stk. 1.“

8. I § 33, stk. 5, 1. pkt., ændres „lov om of-fentlig forsorg § 6 omhandlede alderdoms-hjem“ til: „lov om omsorg for invalide- og folkepensionister §§ 1 og 2 omhandlede alder-domshjem og plejehjem“. Samtidig udgår „eller på de i samme lovs § 9 omhandlede hjem for kronisk syge“.

Gældende formulering.

regler bestemmes i sygekassens vedtægt, at der forholdes på lignende måde med nydende medlemmer, som er optaget i andre institutioner og lignende, i hvilke der ligeledes er draget omsorg for pågældendes sygebehandling.

§ 34. Medlemsbidraget for bidragydende medlemmer udgør 24 kr. årlig. For medlemmer under 18 år påhviler forpligtelsen til at betale dette medlemsbidrag den person, som har forsørgelsespligt over for medlemmet.

§ 39. — — —

Stk. 2. Til sikkerhed for sygekassens risiko for udbetaling af dagpenge i henhold til §§ 25-32 skal kassen være tilsluttet en af pågældende centralforening af sygekasser administreret udligningskasse, der er underkastet tilsyn af direktøren for sygekassævæsenet efter tilsvarende regler som for sygekasserne. De nærmere regler for udligningskassens virksomhed, herunder hvilken andel af risikoen sygekassen skal afgive, fastsættes af socialministeren.

§ 40. Af udgifterne til fribefordring efter §§ 21-24 afholder opholdskommunen $\frac{1}{3}$, medens $\frac{2}{3}$ fordeles på landets kommuner efter reglerne i kapitel XII i lov om invalide- og folkepension.

Stk. 2. Regnskab over kommunernes udgifter vedrørende fribefordring aflægges og revideres i overensstemmelse med lov om invalide- og folkepension § 27.

§ 51. I henhold til dette afsnit ydes der ved fuld arbejdsdygtighed på grund af sygdom eller tilskadekomst, jfr. dog § 53, stk. 4, følgende dagpengehjælp, jfr. § 58, stk. 2: 33 kr. til lønarbejdere, der efter nær-

Forslaget.

9. I § 34, *stk. 1*, 1. pkt., ændres „24 kr.“ til: „48 kr.“.

10. § 39, *stk. 2*, ophæves.

11. I § 40, *stk. 1*, ændres „kapitel XII i lov om invalide- og folkepension“ til: „§ 31 i lov om folkepension“ og i *stk. 2* ændres „lov om invalide- og folkepension § 27“ til: „§ 29 i lov om folkepension“.

12. Som § 41 *a* indsættes:

„§ 41 *a*. Socialministeren kan bestemme, at personer med bopæl i Grønland under midlertidigt ophold her i landet kan modtage sygehjælp fra de anerkendte sygekasser i overensstemmelse med de i kapitel III fastsatte regler. Sygekassernes udgifter hertil refunderes efter § 37“.

13. I § 51 ændres „33 kr.“ til: „50 kr.“, „26 kr.“ til: „40 kr.“ og „13 kr.“ til: „20 kr.“.

Gældende formulering.

mere af socialministeren fastsatte regler anses for forsørgere, 26 kr. til andre lønarbejdere, der er fyldt 18 år, og 13 kr. til andre lønarbejdere under 18 år.

§ 52. Dagpenge udbetales for 6 dage om ugen (udbetalingsdage).

Stk. 2. I sygdomstilfælde udbetales dagpenge ikke for de første 6 udbetalingsdage, d. v. s. den første uge (ventetid) af hver sygeperiode, jfr. tillige § 55, stk. 1. For så vidt den af sygdommen forvoldte arbejdsudygtighed har en varighed af mere end 4 uger, efterbetales dog dagpenge for ventetiden, jfr. herved § 53, stk. 3. I ventetiden for arbejdsløse fragår de dage, i hvilke pågældende har være afkontrolleret som ledig umiddelbart forud for sygdommens indtræden.

§ 55. Hvis anmodning om dagpenge indgives til sygekassen senest på den 9. sygedag, jfr. § 52, stk. 1, udbetales dagpenge fra og med den 7. sygedag, jfr. dog § 52, stk. 2, 3. punktum. Hvis anmodningen indgives senere, udbetales dagpenge fra og med anmodningens dato.

§ 57. — — —

Stk. 2. Arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til sygedagpenge fastsættes således, at de skønnes at dække $\frac{5}{6}$ af udgifterne til dagpenge og administration. Arbejdernes bidrag fastsættes til 3 øre pr. præsteret arbejdstime og arbejdsgivernes bidrag til 6 øre pr. arbejdstime, for hvilken der er udbetalt løn, jfr. dog § 49, stk. 3, nr. 1-4. Resten af udgifterne afholdes af statskassen. De fornævnte bidrag reguleres efter reglen i § 58, stk. 1.

§ 57. — — —

Stk. 4. En arbejdsgiver, der beskæftiger én eller flere af denne lov omfattede lønarbejdere, har pligt til over for vedkommende centralforening af sygekasser at foretage indberetning herom efter nærmere af socialministeren fastsatte regler.

Forslaget.

14. I § 52, stk. 2, 2. pkt., ændres „4 uger“ til: „3 uger“.

15. I § 55, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

„Direktøren for sygekassevæsenet kan fastsætte regler, hvorefter der også ved anmeldelse efter den 9. sygedag kan udbetales dagpenge fra og med den 7. sygedag, når ganske særlige omstændigheder taler derfor. Dette kan dog ikke ske, hvis anmeldelsen indgives mere end 8 uger efter sygdommens indtræden“.

16. I § 57, stk. 2, 2. pkt., ændres „3 øre“ til: „4,5 øre“ og „6 øre“ til: „9 øre“.

17. § 57, stk. 4, affattes således:

„*Stk. 4.* En arbejdsgiver, der beskæftiger én eller flere lønarbejdere, som er omfattet af denne lov, skal indgive indberetning herom til vedkommende centralforening af sygekasser og skal herunder oplyse antallet af arbejdstimer. Socialministeren fastsætter nærmere regler om disse indberetninger“.

Gældende formulering.

Stk. 5. Arbejdernes bidrag tilbageholdes af arbejdsgiveren.

Stk. 6. Arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag opkræves hos disse sidste af vedkommende centralforening af sygekasser efter nærmere af socialministeren fastsatte regler, herunder om tilsyn med den af centralforeningerne således udøvede virksomhed. Bidragene kan i mangel af rettidig indbetaling inddrives ved udpantning hos arbejdsgiveren.

Stk. 7. Undlader en arbejdsgiver at opfylde den i stk. 4 nævnte indberetningspligt eller rettidigt at indbetale bidrag til forsikringen, straffes han med bøder. Direktøren for sygekassevæsenet kan pålægge ham derudover at udrede dagpenge, der udbetales en arbejder, som er eller har været beskæftiget hos ham.

§ 58. Hvert 3. år, første gang i folketingsåret 1967-68, påhviler det socialministeren at optage spørgsmålet om størrelsen af arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag pr. arbejdstime til undersøgelse med henblik på den i § 57, stk. 2, nævnte fordeling af udgifterne mellem de pågældende og statskassen. Viser undersøgelsen, at der foreligger en væsentlig afvigelse fra nævnte fordelingsregel, påhviler det socialministeren efter indhentet erklæring fra de faglige hovedorganisationer at fremsætte lovforslag til ændring af bidragets størrelse.

§ 65. — — —

Stk. 3. Når en fortsættelsessygekasse fortsætter sin virksomhed som sygeforsikringsforening efter 31. december 1962, således at den efter den hidtidige statskontrols ophør tages under tilsyn efter lov nr. 147 af 18. maj 1959 om forsikringsvirksomhed, fritages dens medlemmer for at yde det i § 34, stk. 1 og 2, omhandlede bidrag til en anerkendt sygekasse under forudsætning af, at foreningen til vedkommende folkeregister indberetter enhver indtræden i og udmeldelse af foreningen samt i øvrigt samarbejder med folkeregistrene efter regler fastsat af indenrigsministeren i samråd med socialministeren, og under forudsætning af, at for-

Forslaget.

18. I § 57, stk. 7, indføjes som 3. og 4. pkt.:

„De beløb, det således er pålagt en arbejdsgiver at udrede, kan inddrives hos ham ved udpantning. Undlader en arbejdsgiver at opfylde sin oplysningspligt efter stk. 4, kan direktøren for sygekassevæsenet som tvangsmiddel fastsætte en daglig eller ugentlig bøde“.

19. I § 58, stk. 1, 1. pkt., ændres „1967-68“ til: „1969-70“.

20. § 65, stk. 3, nr. 1) affattes således:

„1) Foreningen kan kun optage medlemmer, hvis indtægt overstiger grænsen i § 9, stk. 2. Dog kan børn af medlemmer af foreningen uanset indtægt overføres til selvstændigt medlemskab af denne i stedet for indmeldelse som nydende medlem af en sygekasse. Foreningen skal i samarbejde med de anerkendte sygekasser overføre medlemmer, hvis indtægt ifølge den liste, der er nævnt i § 10, stk. 1, ikke længere overstiger grænsen, og som selv ønsker at blive overført til de anerkendte sygekasser, som da skal optage dem som nydende medlemmer uden ventetid. I andre tilfælde kan overførelse til en anerkendt sygekasse som

Gældende formulering.

eningens vedtægt indeholder bestemmelse om følgende:

1) Foreningen kan ikke optage medlemmer, hvis indtægt ikke er over den i § 9, stk. 2, omhandlede grænse, og det påhviler foreningen ved samarbejde med de anerkendte sygekasser at overføre medlemmer, hvis indtægt ifølge den i § 10, stk. 1, omhandlede liste ikke længere er over grænsen, til de anerkendte sygekasser, som da skal give adgang til optagelse som nydende medlem uden den i § 5, stk. 3, omhandlede ventetid. I andre tilfælde kan overførelse til en anerkendt sygekasse som nydende medlem alene finde sted efter reglerne i § 5, stk. 3.

— — —

Forslaget.

nydende medlem kun ske efter reglerne i § 5, stk. 3“.